

Toegankelijke stad Vele obstakels voor mensen met een beperking

Elke straat een hindernisbaan

Onzichtbare verkeersborden, onhoorbare tikkers, ongelijke stoeptegels. Cliëntenbelang en de gemeente vragen mensen met een beperking hoe de stad toegankelijker kan, als eerste in de Meervaart.

tekst Joy Leering, foto's Lin Woldendorp

Vincent Bendervoet (28)
Acteur

“Onlangs ben ik een theatergroep begonnen genaamd Bender en Heijst waar we inclusief theater maken. Dat betekent dat de voorstellingen toegankelijk zijn voor mensen in een rolstoel en mensen die – gedeeltelijk – doof of blind zijn. Slechtzienden wordt bijvoorbeeld via een oortje op een spannende theatrale manier verteld wat er tijdens de voorstelling gebeurt.”

“Doordat ik zelf slechtziend ben, weet ik hoe ik mijn steentje kan bijdragen om het theater wel toegankelijk te maken. Ik merk dat Amsterdam nog altijd niet toegankelijk genoeg is, bijvoorbeeld bij de bushalte waar digitale borden met de tijden erop hoog hangen. Er zit wel een knop bij zodat de tijden

hardop uitgesproken worden, maar het zou zelfstandiger en vrijer voelen als de borden lager stonden, zodat ik zelf kan lezen hoe laat de bus vertrekt.”

“Ik hoop dat meer mensen dankzij deze bijeenkomsten leren om niet neer te kijken op iemand die een beperking heeft, maar dat het ze juist aanmoedigt om zich in iemand te verdiepen. Ik ben net zo goed een persoon als ieder ander en ik ben niet mijn beperking. We hoeven beperkingen niet compleet te negeren, maar veel mensen zien alleen maar iemands voordeur. Het zou mooi zijn als je ook bij elkaar achter die deur leert kijken.”

Mariam Ameen (26)
Fotograaf

“Ik ben aan het revalideren van een gebroken knie door een fietsongeluk van vier maanden geleden. Na de operatie was ik afhankelijk van een rolstoel en sinds kort loop ik zelfstandig met krukken. Mijn hele leven speelt zich af in Amsterdam, maar nu ik lichamelijk beperkt ben, durf ik veel minder naar buiten.”

“Ik kan niet rustig uit eten gaan, omdat ik dan gestrest raak of er wel een toilet is dat toegankelijk is voor mij, want wc's zijn vaak op een andere verdieping. De straat vind ik gevaarlijker, omdat veel tegels ongelijk zijn en terrassen het voetpad blokkeren waardoor ik geregeld op het fietspad moet lopen.”

“Voor mijn ongeluk besefte ik nog niet hoe het voor anderen is om te leven met een beperking. Ik weet dat het met mij allemaal wel goed komt, maar sinds ik lichamelijk beperkt ben, heb ik meer begrip gekregen voor mensen die permanent in een rolstoel zitten, omdat ik weet hoe vervelend het is om je alleen met een rolstoel te kunnen verplaatsen van A naar B.”

“Ik hoop dat anderen ook meer inlevingsvermogen ontwikkelen voor mensen met een beperking. Deze dag heeft mij geïnspireerd om me daarvoor in te zetten.”

‘Nu ik lichamelijk beperkt ben, durf ik veel minder naar buiten’

Arwen Schoppen (37)
Vrijwilliger Cliëntenbelang

“Ik ben sinds een half jaar vrijwilliger bij Cliëntenbelang Amsterdam en inmiddels ben ik met een aantal projecten bezig waaronder dit project voor meer toegankelijkheid in de stad. Mijn visuele beperking heb ik sinds ik zes ben. Op mijn zestiende had ik mijn eerste blindengeleidehond en de hond die ik nu heb is vier jaar oud en heet Edward. De training voor die honden wordt in Amsterdam gegeven, omdat ze hier tegen alle uitdagingen en beperkingen voor toegankelijkheid aanlopen.”

“Aan heel veel dingen merk je dat Amsterdam niet is opgezet voor en door mensen met een beperking. Denk aan de tikkers bij een stoplicht. Je moet vaak eerst een fiets-

pad over om bij de knop te komen en het omgevingslawaai is soms zo heftig dat je niet meer weet of je de tikker aan je eigen kant of de overkant hoort. En als je in een rolstoel zit, wat ik ook heb meegemaakt, zit je zo laag dat je veel dingen, zoals de hoge bewegwijzering en borden, niet kan zien, omdat je alleen maar tegen de ruggen van mensen aankijkt.”

“Ik hoop dat er toch weer aandacht voor deze problematiek komt dankzij deze bijeenkomsten. En ik hoop dat de gemeente ook in de aanleg van alle nieuwe projecten rekening houdt met toegankelijkheid en dan ook mensen om advies vraagt die zelf ervaringsdeskundige zijn.”

‘Je kan borden niet zien, omdat je alleen maar tegen ruggen aankijkt’